



SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

«Manteniu-vos fermes en la meva Paraula»

Per iniciativa del papa Francesc, l'Església celebra avui el **DIUMENGE DE LA PARAULA**, així com també la Setmana de la Bíblia.

El Concili Vaticà II, a la Constitució dogmàtica sobre la Divina Revelació, diu que «l'Església ha venerat sempre les Divines Escripures tal com el mateix Cos de Crist pel fet que, sobretot en la Sagrada Litúrgia, no para d'agafar el pa de vida tant de la Paraula de Déu com del Cos de Crist i de distribuir-lo als fidels» (*Dei Verbum* 21).

A l'Aula Conciliar del Vaticà II ressonà ferma la veu de Mons. Neophytos Edelby, arquebisbe melquita d'Edessa, parlant de dues consagracions inseparables: la del Cos de Crist *sota les espècies del pa i del vi*, i la de la Història de la Salvació *sota les espècies de la paraula*.

Ja l'apologeta sant Justí (màrtir sota Dominià l'any 165) descriu l'Eucaristia dominical com una celebració amb dues parts: la primera, dedicada a la lectura de les «Memòries dels apòstols» (evangelis) i dels Profetes (Antic Testament) amb homilia del President i oració comuna (Pregària dels Fidels); i la segona, pròpiament eucarística, que commemora la Institució de l'Eucaristia citant les paraules del Senyor al Sant Sopar.

Quan el Vaticà II parla de «venerar la paraula de Déu» es refereix a la distribució del pa de vida de la Paraula de Déu a tots els fidels. Als nostres temps l'Església està vivint un progrés notable en l'acostament

a la Paraula de Déu amb proliferació de Grups de Bíblia, sobretot segons l'esquema de la Lectio Divina com a mètode garantit per créixer en santedat. La persona orant es posa davant Déu que li parla plantejant-se «*Què diu aquest text?*», desentranant el sentit sovint difícil del text bíblic; «*Què em diu avui a mi?*», sentint-me personalment interpel·lat per la seva paraula viva; «*Què li dic jo ara a Déu que m'ha parlat?*», amb diàleg d'amor cordial; «*Què faré com a compromís d'amor a Déu?*», perquè la lectura de la Paraula de Déu no resti inútil en la meua vida.

El papa Benet XVI, 45 anys després de la *Dei Verbum*, en l'Exhortació apostòlica postsinodal *Verbum Domini* (30-IX-2010) insistia: «*Mai no podem oblidar que el fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu, anunciada, proclamada, meditada i celebrada en l'Església*» (*Verbum Domini* 121).

S'ha dit que l'Església és la Comunitat dels qui escolten la Paraula de Déu per a posar-la en pràctica i, en la mesura que la practiquen, la van entenent millor. Sense oblidar, però, que la Taula del Pa de Vida és doble: de la Paraula de Déu i del Cos de Crist.

Que aquesta Setmana de la Bíblia sigui per a tots una bona ocasió per viure el lema triat per la Santa Seu per a l'edició d'enguany: «Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (*Jn* 8,31).

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

DIUMENGE DE LA PARAULA
VIII SETMANA DE LA BIBLIA
21 - 27 GENER 2024

MANTENIU-VOS FERMES EN LA MEVA PARAULA
(Jn 8,31)

www.setmanadelabiblia.cat
setmanadelabiblia@gmail.com

Logos: CPL, Església Cristiana de Catalunya, claret, RBC, ràdio estel, Catalunya Cristiana.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i la defensa de l'equitat (I)

Una de les crítiques més veheiments a la proposta transhumanista pivota al voltant de la noció ètica d'equitat. La majoria de pensadors europeus que s'han posicionat contra aquesta ideologia, utilitzen arguments basats en l'equitat.

És conegut que un dels valors essencials del transhumanisme és l'autonomia personal, el reconeixement del dret a decidir lliurement i responsablement el propi destí, però això no significa que l'equitat hi sigui total-

ment absent. Des del transhumanisme social francès, s'insisteix en aquest valor. Amb tot, la garantia d'aquesta equitat planteja moltes qüestions.

De fet, una de les preguntes més espinoses que suscita el transhumanisme és, justament, la de com compaginar la diversificació cada cop més profunda de l'espècie humana, com a conseqüència de les decisions individuals i l'equitat de drets i de deures.

La conseqüència d'aquesta ideologia podria ser un món en el qual coexistissin diverses comunitats estranyes entre si, no solament, des del punt de vista religiós o moral, sinó des del punt de vista ontològic.

Francis Fukuyama (1952), un dels crítics més acèrrims del transhumanisme, estableix una argumentació en la qual vincula la naturalesa humana amb la idea d'equitat. L'equitat de drets, idea central en la Declaració Universal dels Drets Humans (1948),

se sosté, segons l'autor del *Final de la història o el darrer home*, sobre la idea d'una essència compartida entre tots els éssers humans. Sosté que, més enllà de les manifestes diferències de raça, de llengua, de capacitat intel·lectual, de creences o de condició sexual, tots els éssers humans participen d'una mateixa naturalesa i, justament, aquesta naturalesa és el fonament de la igualtat de drets.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

«Permaneced en mi Palabra»

Por iniciativa del papa Francisco, la Iglesia celebra hoy el DOMINGO DE LA PALABRA, así como también la Semana de la Biblia.

El Concilio Vaticano II, en la Constitución dogmática sobre la Divina Revelación, dice que *«la Iglesia ha venerado siempre las Sagradas Escrituras al igual que el mismo Cuerpo del Señor, no dejando de tomar de la mesa y de distribuir a los fieles el pan de vida, tanto de la palabra de Dios como del Cuerpo de Cristo, sobre todo en la Sagrada Liturgia»* (Dei Verbum 21).

En el Aula Conciliar del Vaticano II resonó firme la voz de Mons. Neophytos Edelby, arzobispo melquita de Edesa, hablando de dos consagraciones inseparables: la del Cuerpo de Cristo *bajo las especies del pan y del vino*, y la de la Historia de la Salvación *bajo las especies de la palabra*.

Ya el apologeta san Justino (mártir bajo Domitiano en el año 165) describe la Eucaristía dominical como una celebración con dos partes: la primera, dedicada a la lectura de las «Memorias de los apóstoles» (evangelios) y de los Profetas (Antiguo Testamento) con homilía del Presidente y oración común (Plegaria de los Fieles); y la segunda, propiamente eucarística, que conmemora la Institución de la Eucaristía citando las palabras del Señor en la Santa Cena.

Cuando el Vaticano II habla de *«venerar la palabra de Dios»* se refiere a la distribución del pan de vida de la Palabra de Dios a todos los fieles. En nuestros tiempos la Iglesia está viviendo un progreso notable en el acercamiento a la Palabra de Dios con proliferación de Grupos de Biblia, sobre todo según el esquema de la Lectio Divina como método garantizado para crecer en santidad. La persona orante se pone ante Dios que le habla planteándose *«¿Qué dice este texto?»*, desentrañando el sentido a menudo difícil del texto bíblico; *«¿Qué me dice hoy a mí?»*, sintiéndome personalmente interpelado por su palabra viva; *«¿Qué le digo yo ahora a Dios que me ha hablado?»*, con diálogo de amor cordial; *«¿Qué haré como compromiso de amor a Dios?»*, para que la lectura de la Palabra de Dios no permanezca inútil en mi vida.

El papa Benedicto XVI, 45 años después de la *Dei Verbum*, en la Exhortación apostólica post-sinodal *Verbum Domini* (30-IX-2010) insistía: *«Nunca hemos de olvidar que el fundamento de toda espiritualidad cristiana auténtica y viva es la Palabra de Dios anunciada, acogida, celebrada y meditada en la Iglesia»* (*Verbum Domini* 121).

Se ha dicho que la Iglesia es la Comunidad de quienes escuchan la Palabra de Dios para ponerla en práctica y, en la medida que la practican, la van entendiendo mejor. Sin olvidar, no obstante, que la Mesa del Pan de Vida es doble: de la Palabra de Dios y del Cuerpo de Cristo.

Que esta Semana de la Biblia sea para todos, una buena ocasión de vivir el lema elegido por la Santa Sede para la edición de este año: «Permaneced en mi Palabra» (Jn 8,31).

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Convivencia de Manos Unidas

Hola! Os voy a relatar la cena que organizó el grupo de la Tómbola de Manos Unidas. Se organizó con los grupos de Manos Unidas de la Ribera y el Priorat. Esperamos que pronto se adhieran nuestras amigas de la Terra Alta.

El viernes día 10 organizamos una cena de la mayoría de los que habíamos ayudado a montar y llevar a cabo la Tómbola, para intercambiar las experiencias vividas durante esos días de montaje y actuación. Cada uno aportaba «algo»: bebidas, agua, refrescos, comidas y postres. Nos acompañaron Mn. Soriano, Mn. Jordi y Mn. Cristian. Estábamos reunidos una trentena de personas con un ideario muy, muy común, ayudar al que lo necesita.

Se hizo en el mismo local donde se realiza la Tómbola. Solo estaban las estanterías donde anduvieron expuestos los regalos, haciéndonos compañía. Sobrevolando, la sensación de una tarea bien hecha hacia los demás.



Sobre las 11, o algo más, nos fuimos despidiendo. Y unos marcharon a Móra d'Ebre otros a Móra la Nova, otros a Flix, García, Capçanes, Vinebre, Tivissa, El Masroig...

Que nuestro Señor nos dé fuerzas y coraje para el año 2024.

Paco Mateo del Pozo
Delegado de Capçanes

Mons. Gordo presideix la Jornada de Càritas Diocesana de Tortosa



El bisbe de Tortosa, Mons. Sergi Gordo, ha presidit la Jornada de Càritas Diocesana de Tortosa celebrada el dissabte 2 de desembre al Seminari de Tortosa.

En la vespra del primer diumenge d'Advent, el bisbe Sergi oferí la seva ponència sobre el nou Pla Estratègic de Càritas Diocesana per al proper quadrienni 2023-2027, que prèviament havia estat aprovat per unanimitat en l'assemblea general extraordinària convocada a l'efecte.

Amb una nombrosa participació de preveres i representants dels equips parroquials i interparroquials de les Càritas de la diòcesi, el Sr. Bisbe ens aportà reflexions sobre el paper de Càritas a la diòcesi en els propers anys.

Amb el gran desafiament de la fraternitat i de la comunió, el bisbe Sergi destacà tres grans reptes a assolir en el treball d'aquest nou Pla Estratègic:

- Contemplar la realitat de la situació dels pobres.
- Mostrar la misericòrdia de Déu centrant-nos en les persones: els pobres són territori sagrat.
- Testimoniar la nostra fe i caritat des de la comunitat i amb la comunitat.

En acabar la intervenció del Sr. Bisbe, hi hagué un treball de reflexió en comissions, on els assistents proposaren idees i reptes per al treball dels equips parroquials i interparroquials a la diòcesi.

La jornada s'inicià amb les salutacions als presents del delegat episcopal, Mn. Carlos París, i del director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez.

Ja de tornada cap a les nostres llars, en la nostra memòria seguien gravades les darreres paraules que ens havia adreçat el bisbe Sergi: «Cada acció de solidaritat contribueix a un món millor. Perquè sí, un altre món és possible, però des de l'Evangeli de Jesús.»

Joaquim Amaré Morales

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

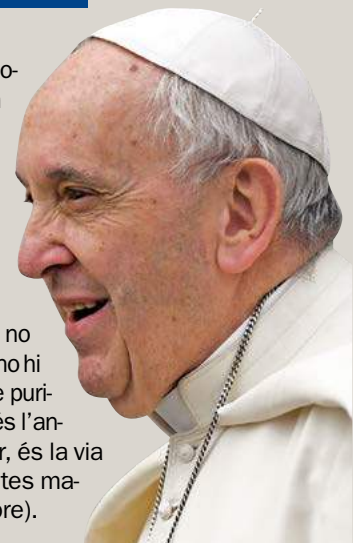


@Pontifex_es: «Davant els nombrosos desafiaments i dificultats del nostre temps, preguem junts i no romangem com a espectadors, sinó comprometem-nos activament per un món més just i pacífic» (13 de setembre).

@Pontifex_es: «La fe no es difon amb el poder del món, sinó amb la saviesa de la creu; no amb les estructures, sinó amb el testimoniatge. I avui el Senyor, des del silenci vibrant de la creu, et pregunta també a tu: «Vols ser el meu testimoni?» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «De la Verge dolorosa aprenem que si romanem en relació amb el Senyor, la vida no ens estalvia sofriments, però s'obre a un gran horitzó de bé i s'encamina cap a la seva plena realització» (15 de setembre).

@Pontifex_es: «Sense el perdó no hi ha esperança; sense el perdó no hi ha pau. El perdó és l'oxigen que purifica l'aire contaminat per l'odi, és l'antídoto que cura el verí del rancor, és la via per calmar la ràbia i sanar tantes malalties del cor» (17 de setembre).



Eucaristia d'obertura de les celebracions del 250è aniversari del temple de Sant Miquel

Aquest diumenge 3 de desembre, coincidint amb l'inici de l'any litúrgic i, per tant, 1r diumenge d'Advent, el nostre bisbe Mons. Sergi Gordo va presidir l'eucaristia d'obertura de les



celebracions del 250è aniversari del temple parroquial de Sant Miquel i Sant Benet de Tivenys.

L'eucaristia va comptar amb la participació de moltíssims fidels del poble, acompanyats per la corporació municipal i representants de totes les associacions i entitats del municipi als quals va donar la benvinguda el rector de la parròquia, Mn. Tomàs Mor. Va ser una celebració revestida de solennitat i acció de gràcies, per això aquest cop es va comptar amb la presència del Cor de Cambra Tyrichae, que va dignificar la litúrgia de l'eucaristia amb cants propis de l'Advent. En finalitzar la celebració, el Sr. Bisbe, amb l'ajuda dels xiquets que es preparen per a rebre la primera comunió, va encendre per primer cop el ciri commemoratiu del 250è aniversari, la llum del qual presidirà totes les celebracions de l'any que encetem.

En finalitzar l'eucaristia, Mons. Sergi Gordo va plasmar el seu escrit i signatura al llibre de dedicatòries de l'aniversari i, tot seguit, uns membres de la comissió organitzadora dels actes van fer el pregó. La cloenda de l'acte va anar a càrrec del Cor Tyrichae, que va oferir un concert de música religiosa, música d'Advent i algunes nades.

Finalment, tots els aplegats a l'església cantaren junts *'Himne a Sant Miquel, patró de Tivenys*.

Pau Prades

Recés arxiprestal de Ribera-Priorat



El diumenge 3 de desembre, primer diumenge d'Advent, vam iniciar este temps litúrgic amb una estona de pregària a la parròquia de Ribera-roja d'Ebre.

A les 16.30 h ens vam trobar una vintena de persones per reflexionar com preparar la Vinguda de Jesús. Ho vam iniciar amb l'Exposició del Santíssim, quatre lectures, reflexió, rosari, temps per a la confessió i les Vespres amb la seva benedicció.

I vam acabar amb un berenar on compartírem les coses que la gent de Ribera-roja d'Ebre ens vam preparar, i desitjant-nos un bon camí d'Advent i un bon Nadal.

Mn. Jordi Centelles Llop
Rector de Ribera-roja d'Ebre

Excursió a l'ermita del Remei d'Alcanar

El dimecres 6 de desembre, festa de la Constitució, els xiquets i xiquetes de Catequesi de Pre i Primera Comunió de les parròquies de Camarles i la Cava, juntament amb les famílies, vam gaudir d'una sortida a l'ermita del Remei d'Alcanar.

Havent fet els jocs inicials amb els menuts i grans, els xiquets van tenir un moment de catequesi parlant de la Mare de Déu, mentre els pares van

rebre testimoni d'un matrimoni jove per compartir com viuen la fe en la família.

Després de dinar van realitzar una manualitat per al Nadal i vam acabar la jornada amb una estona de pregària als peus de la Mare de Déu amb Jesús Eucaristia.

Un dia de convivència, joia i gresca!

Mn. Joan Guerola



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín

(Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Espalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i dels escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. □ Dijous [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Con-

versió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Divendres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeblla de sant Jeroni.

27. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursuli-

nes (Brèscia, 1535). Tortosa: □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1C 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Lleida: Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

Diumenge III de durant l'any (B)

COMENTARI

«Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb Ell»



Vocació dels apòstols Pere i Andreu (1308-1311).
Retaule de la Maestà de Duccio di Buoninsegna.
Museu de la catedral de Siena (Itàlia)

Ens trobem a l'inici del ministeri públic de Jesús. Ja el diumenge passat ens parlava l'evangeli de la crida de Jesús a alguns deixebles. Avui repeteix i amplia aquella crida: *Veïé Simó i el seu germà Andreu. Jesús els digué: Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes. Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.* El mateix passa amb una altra parella de germans, *Jaume i Joan: Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca. I se n'anaren amb Jesús.* Són tot un exemple de disponibilitat a la crida de Jesús: deixen la seva feina i Jaume i Joan fins i tot la seva família. Tots quatre deixen tot el que feien per seguir Jesús. No demanen cap temps per pensar-s'ho ni per acomiadar-se de la família ni per resoldre els problemes de la feina. Se'ns presenten com un model per a tots nosaltres. A la crida del Senyor, la nostra resposta ha de ser immediata. Una resposta que demana desprendiment i renúncia. Així ja fan realitat les paraules de Jesús: *Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* Els apòstols han cregut en la Bona Notícia de Jesús i s'han convertit, deixant-ho tot. Són un exemple de conversió i de fe. Però és sobretot el trobament amb una persona, amb Jesús; i per això renuncien a totes les altres coses. Això és el fonamental. També la primera lectura ens parla de la vocació de Jonàs. Ara el veiem escoltant la veu del Senyor: *Ves a Nínive i proclama-hi el que jo et diré. I Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat.* Aquesta crida que demana una resposta immediata ens fa relativitzar totes les realitats humanes. Per això Pau diu: *Els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin; els qui ploren com si res no els fes plorar; els qui estan contents com si res no els alegrés...* Que les coses d'aquest món no ens facin oblidar que tenim una vocació d'eternitat i una vocació de seguiment d'Aquell que ha vençut la mort per sempre més i ens garanteix una vida plena. Totes les altres coses són relatives.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Ves a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jon 3,1-5.10)

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré». Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa; hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días, Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios, proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo (1Cor 7,29-31)

Digo esto, hermanos, que el momento es apremiante.

Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, el de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.